

رؤیای یونیکورن ایرانی

معاون علمی و فناوری ری رئیس‌جمهور اظهار امیدواری کرد که تا ۳ سال آینده، ایران ۱۰ یونیکورن داشته باشد

۲۲

کار خودتان را انجام بدهید و باقی را به خدا بسپارید!

یادناموران انقلاب اسلامی در آیین‌ه خاطرات

زنده‌باد مرضیه دباغ (جدیدچی)

۲۳

قاسم‌آباد؛ روستای جهانی چادرشب بافی

اهالی روستای قاسم‌آباد در کنار چادرشب بافی به فکر

آیندهای نو هتری و توسعه پایدار اقتصادی هستند

۲۴

هلمش‌های یک جامعه

رنجنامه زنان کارگر

زنان کارگر و فعالان این حوزه در گفت‌وگو با همشهری از مشکلاتشان می‌گویند

گزارش **فاطمه عسگری نیا** روزنامه‌نگار

مشکلاتشان یکی، دو تا نیست؛ از مسئولیت‌های خانه گرفته تا تعهدات محل کار، همه و همه رنجنامه زنان کارگری است که باید برای لقمه‌ای نان حلال، مصایب و سختی‌های یک زندگی کارگری را به جان بخرند. نه از قانون حمایت از زنان شاغل بهره مند می‌شوند و نه به اندازه کاری که انجام می‌دهند درآمدی مکفی! این روزها هم که کارفرمایان زیر سایه مسائل اقتصادی ترجیح می‌دهند از نیروی کار ارزان استفاده کنند، زنان کارگر گزینه اول و آخرشان است. اینجا درد دل زنانی است که باید هر روز صبح قیسل از اینکه روشنی‌روز را ببینند در کارگاه‌های صنعتی رخت کار به تن کرده و در دل تاریکی شب به خانه برگردند. برگشتشان به خانه هم تازه شروع ماجرای دیگری است برای آنها؛ از تیمار فرزندان گرفته تا رسیدگی به امور منزل؛ آن هم در اندک زمان باقیمانده از شب تا تنی خرد و خسته!

زهره، یک زن کارگر است؛ ۳۲ساله. خانه‌اش در حاشیه‌های شرق تهران قرار دارد و مجبور است هر روز مسافت طولانی را از پردیس به سمت ملارد تردد تا در محل کارش حاضر شود. حورتش تکیده، و شادابی و خنده‌انگار سال‌هاست از چهره اش رخت پر بسته است: «همسر هم کارگر است، اما با اینکه هر دو کار می‌کنیم از پس هزینه‌های زندگی بر نمی‌اییم. حقوق یک نفر مان فقط کرایه خانه می‌شود. هر روز صبح ساعت ۵ از خانه بیرون می‌زنم و حدود ساعت ۸ به محل کارم می‌رسم و تا ساعت ۱۹:۳۰ هم باید سر کار باشم. انگشت‌های ۲دستم را در هم قشار می‌دهم. با آهی نفس تازه می‌کنم و می‌گویم: «با اینکه همانند مردان کار می‌کنیم، اما هیچ‌وقت حقوق و مزایایی برابر نداریم؛ نه اضافه کارمان یکی است نه دریافتی حقوقمان. تا اعتراض مشغول کار شوم؛ نه از ساعت شش‌دهی خبری هست و نه از کاهش ساعت کار.»

سودابه هم به‌عنوان مونتساز کار در یکی از کارخانه‌های اطراف تهران مشغول به کار است. او مادر ۲فرزند خردسال است، اما مجبور است به‌خاطر کار، ساعت‌ها از فرزندانش دور بماند: «مسیر انقدر دور است که حتی امکان سرکشی به فرزندانم را ندارم؛ از طرفی با حداقل

حقوق دریافتی که دارم امکان ثبت‌نام بچه‌ها در مهدکودک هم وجود ندارد. شهریه یک ماه مهدکودک برابر است با کل حقوق من. به‌خاطر همین مجبورم بچه‌ها را به قوم و خویشانم بسپارم و بعد برای کار راهی شوم.» او هر هفته بیش از ۵۰ساعت کار سخت انجام می‌دهد؛ یعنی از ۴ساعت قانون کار مختص مردان هم بیشتر! اما مجبور است سخت کار کند تا کارفرما عذرش را نخواهد. اگر از کار اخراج شود، اشتغال دوباره‌اش یعنی گذر از هفت‌خوان رستم است. علتش راثر گس ۳۸ساله اینطور برایمان توضیح می‌دهد: «یکسی از اصلی‌ترین بخش فرم‌های استخدام در بخش خصوصی تاهل یا مجرد زنان است. کارفرمایان ترجیح می‌دهند با زنانی طرف قرار شوند که یا مجردند و قصد ازدواج ندارند یا بچه‌هایشان بزرگ است و دیگر قصد بچه‌دار شدن ندارند. علتش هم آسودگی خاطرشان در طول مدت قرارداد است؛ چراکه نمی‌خواهند در گیر مسائلی چون درخواست مرخصی زایمان یا کاهش زمان کار به‌دلیل ازدواج و بارداری شوند.

حرم‌ت زنان حفظ نمی‌شود

نرگس البته گلایه‌های دیگری هم دارد: «۴دهه بعد از انقلاب و حضور زنان در کارگاه‌های صنعتی انتظار می‌رود در محیط‌های کارگری حرم زان مراقبت شود، اما متأسفانه ما در حرم زان کاری شاهد همان رفتارهایی هستیم که کارگران مرد با هم دارند و این با روحیه زنان همخوانی ندارد.»

سومین هم که در یک شرکت ساخت قطعات خودرو مشغول است، می‌گوید: زن کارگر یعنی زنی که هر روز سر قبر آرزوهایش باید گریه کند. دلپش را که می‌پرسیم می‌گوید: «از ۱۸سالگی کار می‌کنم؛ چون مجبور بودم. پدر و مادرم هسر دو زمینگیر هستند. بعد از یک تصادف، تأمین هزینه‌های زندگی با من و برادرم هست. سال‌های اولی که مشغول به کار شدم شرط استخدام مجرد بودن ما بود و من هم

قانون کم نداریم، جرأت اجرایی نیست

کتیون حسینی، از فعالان حقوق زنان کارگر در کشور می‌گوید:

ما خوشبختانه در بخش قوانین کمبودی نداریم، اما متأسفانه این قوانین امروز روی زمین مانده و گویا کسی جرأت اجرای آنها را در حوزه کارگری زنان ندارد. متأسفانه با وجود اینکه تجربه ثابت کرده است زنان در اجرای وظایف و کارهاشان دقیق تر هستند در

به گفته او، ما امروز در جامعه شاهد ارائه بسته‌های تشویقی به زوجین جوان برای بچه‌دار شدن یا تشویق جوانان به ازدواج هستیم؛ این در حالی است که در حوزه اقتصاد و صنعت کارفرمایان برای استفاده بیشتر از نیروی کار نسل جوان تأکید بر مجرد آنها دارند و این سیاست‌ها با هم هیچ همخوانی ندارد؛ بنابراین اگر مسئولان می‌خواهند اهداف تعریف شده در افزایش جمعیت و فرزندآوری را دنبال کنند، بهتر است در حوزه حمایت از بانوان خواستار اصلاح ماده۵۵قانون تأمین اجتماعی با رویکرد گسترش حمایت‌ها از بانوان شوند و بستری را فراهم کنند که دختران جوان و شاغل ما در بخش خصوصی بتوانند با خیالی آسوده ضمن حفظ فعالیت‌های اقتصادی خود، خانواده تشکیل داده و با فرزندآوری بدون ترس از تعدیل، این قانون را گرم کنند.

بارها و بارها از تریبون‌های مختلف اجتماعی بیان شده است، اما تا به حال اتفاق جدی در جهت رفع این مشکلات نیفتاده است. آخرین بیانیهای بود که اتحادیه سراسری زنان کارگر در اردیبهشت‌ماه امسال در دفاع از زنان کارگر صادر کرد. در این بیانیه آمده بود: «نان کارگر ایران زمین از آغازین روزهای انقلاب همپای سردان کارگر در به حرکت درآوردن و جلوگیری از ایستادن چرخ صنعت کشور است، ایستاده‌اند. با این حال متأسفانه برخی از کارفرمایان به دلایل غیرمنطقی و غیرقانونی کارگران زن را با حقوقی کمتر از حقوق مردان به کار می‌گیرند و زنان به‌دلیل نیاز مالی و بیکاری به دریافت حقوق کمتر از حداقل قانونی رضایت می‌دهند. این در حالی است که تبعیض شدن میان زن و مرد در شرایط کار مساوی در قانون کار ممنوع اعلام شده است و طبق مواد ۲۸، ۷۷، ۷۸ و ۲۸۰ قانون کار و همچنین مقاله‌نامه ۱۱۱ سازمان جهانی کار برای زنان کارگر مزایای خاصی از نظر کاری و تأمین اجتماعی در نظر گرفته شده است.»

امتیازات زنان کارمند آرزوی ماست

رویا حسینی‌نژاد، از فعالان حوزه زنان می‌گوید که زنان شاغل در بخش خصوصی و صنعتی حتی در خواب هم نمی‌توانند امتیازات ویژه قانون کار برای زنان را ببینند؛ این در حالی است که زنان شاغل در بخش دولتی به‌راحتی از این مزایا بهره‌مند می‌شوند. او با اشاره به افزایش جمعیت زنان شاغل در واحدهای صنعتی بخش خصوصی طی یک‌دهه گذشته می‌گوید متأسفانه در سایه افزایش مشکلات اقتصادی ما شاهد حضور گسترده نیروی کار خانم در بخش‌های خصوصی هستیم و همین کمیت نیروی انسانی متخصص برای اشتغال باعث شده تا کارفرمایان به سبک و سیاق خود نسبت به بهره‌گیری از این نیروها اقدام کنند؛ نه خود را قائلل به رعایت قانسون می‌بینند، نه

صریح قانون اشاره شده کارفرمایان حق هماردن زنان در کارهای سخت و زیان‌آور را ندارند؛ حتی این موضوع را در قالب آیین‌نامه‌های هم مستند کرده‌اند، اما حالا ۲۲سالگی می‌شود که این آیین‌نامه‌ها خاکی می‌خورد و کسی برای به آن توجه نمی‌کند؛ موضوعی که تا عدم‌بوشش مناسب ایمنی حین کار جان خود را از دست بدهند یا دچار صدمات جبران‌ناپذیر شوند.

به گفته او، ما امروز در جامعه شاهد ارائه بسته‌های تشویقی به زوجین جوان برای بچه‌دار شدن یا تشویق جوانان به ازدواج هستیم؛ این در حالی است که در حوزه اقتصاد و صنعت کارفرمایان برای استفاده بیشتر از نیروی کار نسل جوان تأکید بر مجرد آنها دارند و این سیاست‌ها با هم هیچ همخوانی ندارد؛ بنابراین اگر مسئولان می‌خواهند اهداف تعریف شده در افزایش جمعیت و فرزندآوری را دنبال کنند، بهتر است در حوزه حمایت از بانوان خواستار اصلاح ماده۵۵قانون تأمین اجتماعی با رویکرد گسترش حمایت‌ها از بانوان شوند و بستری را فراهم کنند که دختران جوان و شاغل ما در بخش خصوصی بتوانند با خیالی آسوده ضمن حفظ فعالیت‌های اقتصادی خود، خانواده تشکیل داده و با فرزندآوری بدون ترس از تعدیل، این قانون را گرم کنند.

ترسی از تعدیل نیروهایشان دارند؛ چراکه بلافاصله این جای خالی‌ها پر می‌شود. به گفته او، در بخش خصوصی زنان بیشتر از مردان در معرض بی‌حقوقی قرار دارند. از سوی دیگر مشارکت کمی هم در فعالیت‌های صنفی دارند و ترجیح می‌دهند از این حواشلی به‌دور باشند؛ به‌خاطر همین صدای اعتراضان بلند نمی‌شود؛ بی‌حقوقی‌ها و ظلم‌های فراغنی که محصول عدم‌نظارت است. دست کارفرمایان سودجو در بهره‌کشی از زنان بالاخص زنان سرپرست‌خانوار که چاره‌ای جز اطاعت برای نان‌آوری ندارند، باز است و کسی هم انتقادی نمی‌کند: «درحالی‌که اصل بیستم قانون اساسی می‌گوید همه افراد ملت اعم از مرد و زن در برابر قانون یکسان هستند و از همه حقوق انسانی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برخوردارند؛ موازین اسلام بر خودر دارند، تصبیح حقوق زنان کارگر در کارگاه‌های صنعتی مشهود است. پرداخت حقوق زیر خط فقر و مصوب قانونی، عدم پرداخت مزایا و… مصداق این سخن است.»

تبعیض در حقوق زنان شاغل در حوزه دولتی و خصوصی به گفته حسینی‌نژاد مختص آنچه‌بیان شد نیست. بر زمین ماندن بسیاری از قوانین حمایتی موجود به‌دلیل سودجویی بعضی از کارفرمایان و اهمال ناظران حکم نمکی را دارد بر زخم تن زنان کارگر: «لایحه‌حمایت از مادران صرفا در ادارات مصداق دارد نه در واحدهای تولیدی، صنعتی و خدماتی. نمونه‌اش تعطیلی کارمندان مادر در روزهای پنجشنبه است. طبق مصوبه ۲۴۸۲۰۹هیات‌وزیران در اسفند ۱۳۹۰ کارکنان زن شاغل در دست‌کارهای اجرایی موضوع ماده۵ قانون مدیریت خدمات کشوری که دارای فرزند زیر ۷سال یا فرزند دانش‌آموز دوه ابتدایی هستند، ساعت کار روز پنجشنبه را می‌توانند در سایر روزهای هفته با رعایت سقف مقرر در ماده۸۷قانون مدیریت خدمات کشوری یا از طریق دورکاری جبران کنند.» اما این قانون به گفته حسینی‌نژاد بانوان شاغل در صنعت، متعلق به همین کشور و از سختکوش‌ترین طبقات مردم هستند. او با تأکید بر این مهم اضافه می‌کند: توقع داریم ادارات کار استان‌ها کم‌کاری نکنند و بازرسان به‌صورت متناوب و بی‌وسسته ناظر بر اجرای قوانین در بنگاه‌های اقتصادی باشند؛ دولت نباید زنان کارگر را در این وانفاسی اقتصادی تنها بگذارد.

صنعت عصبی از همین کشور ومنطقه هستند؛ کسانی که برای اینکه بتوانند زانی درآوردن اجبارا از خیلی چیزها می‌گذرند؛ مادران کارگر در سال‌های اشتغال، روزگار بسیار سختی را سپری می‌کنند که نتیجه آن

پسری زودرس و ابتلا به انواع

بیماری‌هاست.

۱۵۰۰ آمبولانس

جدید تا سال آینده

جعفر معیادفر، رئیس سازمان اوزانس کشور از اضافه شدن ۱۵۰۰ آمبولانس به ناوگان اوزرانس خبر داد. به گفته این مسئول حدود ۴ سال است که آمبولانسی به ناوگان وارد نشده و بر این اساس دولت و مجلس اعتباری برای خرید آمبولانس در نظر گرفته‌اند: «هم‌اکنون در حال انجام مناقصه هستیم و تا اوایل سال آینده ۵۰۰دستگاه آمبولانس به ناوگان آمبولانس کشور اضافه می‌شود. سازمان برنامه و بودجه هم در لایحه بودجه سال ۱۴۰۲ اعتبار خوبی را پیش‌بینی کرده که بتوانیم برای سال آینده ۱۰۰۰دستگاه آمبولانس جدید در اختیار داشته باشیم.»

معان امور زنان و ریاست‌جمهوری گفت: دریافت حق عائله‌مندی برای کارکنان خانم بخش دولتی را مطرح کرده‌ایم. انسیبه خزعلی گفت:

معان امور زنان و ریاست‌جمهوری گفت: دریافت حق عائله‌مندی برای کارکنان خانم بخش دولتی را مطرح کرده‌ایم. انسیبه خزعلی گفت:

کمیته زنان و خانواده در شورای عالی آسار مصوب شد لذا می‌توانیم به‌طور دقیق آسار زنان در بخش‌های مختلف را جمع‌آوری کنیم و به‌عنوان مرجع رسمی، عهده‌دار این آمار باشیم. البته پیش از این آمارهایی در خصوص عدالت جنسیتی تهیه کرده‌ایم.

او درباره میزان اجرا شدن قوانین جمعیت و حمایت از خانواده نیز گفت: اجرای این قانون بر عهده ستاد ملی جمعیت است اما در زمینه بخش‌هایی که مرتبط با ما بوده تلاش کرده‌ایم. خزعلی گفت: دریافت حق عائله‌مندی برای کارکنان خانم بخش دولتی را مطرح کرده‌ایم ولی باید مصوب شود. نظر این است که چون تأمین هزینه خانواده بر عهده مرد است، پس حق عائله‌مندی باید مربوط به مردان باشد.

معان امور زنان و ریاست‌جمهوری گفت: دریافت حق عائله‌مندی برای کارکنان خانم بخش دولتی را مطرح کرده‌ایم. انسیبه خزعلی گفت:

کمبودهای دارویی رویه بهبود

نایب‌رئیس انجمن داروسازان ایران، درباره وضعیت کمبودهای دارو و خانه‌های کشور، توضیحاتی ارائه داد. سیدعلی قاسمی با بیان اینکه اکنون از وضعیت نابسب چند هفته قبل، خارج شده‌ایم و تا حدودی کمبودها بر طرف شده، تأکید کرد: «البته هنوز در برخی اقلام دارویی و سرم‌ها دچار کمبود هستیم، اما وضعیت داروهای آنتی‌بیوتیک، بهتر شده است. در زمینه اسسیری‌های تنفسی و کوروتوفی دهانی و بیبی هم همچنان کمبود داریم. قاسمی در پاسخ به این سؤال که آیا قیمت تأمین داروهای آنتی‌بیوتیک هم همچنان کمبود دارد، گفت: «محموله‌های وارد شانی، گران‌تر و وارد شدند؛ اما برای مصرف کننده گران‌تر نشده است.» / مهر

میز خیر

چرا آنتی‌بیوتیک‌های هندی جمع‌آوری شد

حدود یک ماه قبل بود که مسئله کمبود برخی از اقلام دارویی از جمله داروهای آنتی‌بیوتیک در کشور مطرح شد. بر این اساس وزارت بهداشت اقدام به واردات آنتی‌بیوتیک کرد و محموله ۴۹تنی سوسپانسیون آنتی‌بیوتیک اطفال همان زمان وارد کشور شد. محموله‌ای که شامل انواع آنتی‌بیوتیک‌های مورد نیاز از جمله سفالکسین، سفیکسیم، کوآموکسی‌کلاو، آموکسی‌سیلین و آزیترومایسین که هر کدام براساس دوز مصرفی کودکان تقسیم‌بندی می‌شوند. اما صبح روز گذشته نامه‌ای در فضای مجازی منتشر شد که مدیرکل امور دارو در سازمان غذا و دارو نسبت به جمع‌آوری ۲درصد از سوسپانسیون‌های کوآموکسی‌کلاو ساخته کمپانی آوت تأکید کرده بود. نامه‌ای که منجر به نگرانی‌هایی هم شد و برخی در فضای مجازی نوشتند: «آنتی‌بیوتیک‌های وارد شده از کشور هند به ایران را استفاده نکنید چرا که مقدار ماده مؤثره آن غیرقابل قبول است!» محمد پیکان پور، مدیرکل داروی بسازمان غذا و دارو با تأکید بر اینکه این سازمان در حفظ اصول کیفی محصولات کمترین سامحه‌ای را نمی‌بذیرد، درباره جمع‌آوری این داروها توضیحاتی ارائه کرده و گفته «داروهای وارداتی هم مانند داروهای داخلی به لحاظ اندازه‌گیری ماده مؤثره از سوی سازمان غذا و دارو بررسی و کنترل کیفی می‌شوند. در بررسی‌های صورت گرفته ۲درصد از سوسپانسیون‌های کوآموکسی‌کلاو ابوت به‌علت ناکافی بودن جزئی میزان ماده مؤثره نسبت به دامنه مجاز، مورد تأیید سازمان غذا و دارو قرار نگرفت و جمع‌آوری شد.» او ادامه می‌دهد: «از آنتی‌بیوتیک وارداتی، تنها یک آنتی‌بیوتیک و از بین هنج از این آنتی‌بیوتیک یک بیج و به لحاظ تعدادی ۲درصد از داروی مذکور جمع‌آوری شد که علت آن کمتر بودن جزئی میزان ماده مؤثره از دامنه مجاز بود.» پیکان پور تأکید می‌کند: «ریکال بخشی از انواع دارو‌ها در سراسر دنیا امری مرسوم و با هدف حفظ سلامت بیماران صورت می‌گیرد. بسازمان غذا و دارو در این حوزه مسامحه نداشته و بر حفظ اصول کیفی محصولات تأکید دارد.»

سوءاستفاده از قانون اعطای «تابعیت» به فرزندان زنان ایرانی

«قانون اعطای تابعیت از مادر به فرزندان حاصل از ازدواج زنان ایرانی با مسردان خارجی منجر به سوءاستفاده از زنان ایرانی شده، به‌گونه‌ای که مادران راه‌کارها کردند دیگر بازنگشند.» شهریار حیدری، عضو کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس یازدهم با بیان این مطلب زنان ایرانی گفت: «بنا به ضرورت در یک مقصدی تابعیت برای فرزندان مساردان ایرانی صادر شد، اما این قانون باعث سوءاستفاده بسیاری زیادی در این موضوع شد و تقریباً حق و حقوق مادران ایرانی به‌گونه‌ای زیر سؤال رفت. اینگونه نیست که این قانون حذف یا لغو شود بلکه باید اصلاح صورت بگیرد، به‌گونه‌ای که مساردان ایرانی دچار ضرر و زیان نشوند. دلپش هم این بود که عده‌ای از اتباع سایر کشورها از این قانون سوءاستفاده و با زنان ایرانی ازدواج کردند، به‌دلیل اینکه فرزندان‌شان ایرانی شوند، اما حقوق مادران ایرانی در نظر گرفته نشد.» به گفته حیدری، این موضوع باعث شکایت بسیاری از مادران شد: «از این جهت اصلاح این قانون یک ضرورت است. هم‌اکنون نیز اصلاح این قانون در دست اقدام است و باید تکلیف هر تبعه خارجی که به کشور وارد می‌شود، مشخص شود. سال‌هاست اتباع افغانستانی در کشور ما کار می‌کنند، در حالی که بیشترشان شناسنامه ندارند، حتی کارت اقامت هم ندارند. برای کشوری که برنام‌ه‌ریزی برای معیشت و اقتصاد خود می‌کند و سرمایه‌گذاری می‌کند، قطع به یقین اگر فکری برای این افراد نکنند دچار ضرر و زیان می‌شود و با در آن قانون اختلال ایجاد می‌شود.» نماینده سرپل ذهاب و قصر شیرین با اشاره به صورت طرح کلیات این قانون گفت: «در قانون جدید همه موارد دیده و تلاش شده یک قانون جامع و کامل باشد. این قانون اعطای تابعیت کاملاً یک تجربه شد که البته تجربه موفق نبود. دلیل آن هم سوءاستفاده‌ای بود که از این قانون شد. ما یک بررسی میدانی انجام دادیم و در استان‌های هدف واقعیش به این نتیجه رسیدیم که این قانون اعطای تابعیت جواب نداده است. امیدواریم با این قانون تابعیت، تابعیت افرادی که از این قانون استفاده می‌کنند، به‌یک نتیجه و جمع‌بندی برای همیشه برسیم و این مسائل به‌صورت ضابطه‌مند درآید و اتباع خارجی که وارد کشور می‌شوند و ماندگاری دارند، مانند اتباع کشور افغانستان مشمول یک قانون شوند تا از آینده دچار افتراقی که ضرر و زیان نسویم.» این نماینده در پاسخ به این سؤال که آیا اجرای قانون اعطای تابعیت متوقف خواهد شد؟ تأکید کرد: «قانون اعطای تابعیت در قانون سازمان ملی مهاجرت تصمیع شده است. این قانون درباره اعطای تابعیت و تعیین تکلیف اتباع بیگانه در کشور هم به لحاظ ماندگاری و هم به لحاظ طرد این افراد جامع است.» شهریار یازدهم درباره اینکه آیا اصلاح قانون اعطای تابعیت، تابعیت افرادی که پیش از این موفق به دریافت شناسنامه شده بودند، لغو می‌شود هم بیان کرد: «فراد که تابعیت گرفته‌اند، تعیین تکلیف نشده‌اند. تعداد زیادی هم پرونده تشکیل داده‌اند که تعیین تکلیف می‌شوند، اما این اقدام با ضوابط جدید و کارآمد صورت می‌گیرد.»